Donderdag 15 October 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3728

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers fl 0.10.

Adm. Tel. 1553. Redactie: Tel. 1355
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

8 Van Nippons vloot getorpedeerd.

Zware Japanse kruiser hierbij slachtoffer van U. S. A.-duikboten.

WRIJVING TUSSEN DUITSLAND EN ITALIE.

Willkie weer in Washington.

Rommel terug naar Noord-Afrika.

Hoofden U. S. A.-strijdkrachten pleiten voor verlaging dienstplicht-leeftijd.

SUCCESSEN VAN DE NOORDAMERIKAANSE DUIKBOTEN.

De Noordamerikaanse Marine gaf volgende communiqué uit:

Verre Oosten: Noordamerikaanse duikboten hebben de volgende resultaten gemeld van de operaties tegen den vijand in wateren van het Verre Oosten:

1) Een zware kruiser werd tot zinken gebracht;
2) Een middelgroot vrachtschip werd tot zinken gebracht;
3) Een klein vrachtschip werd tot zinken gebracht;
4) Een kleine tanker werd tot zinken gebracht;
5) Een grote tanker werd beschadigd;
6) Een middelgroot vrachtschip werd beschadigd en mogelijk tot zinken gebracht;
7) Een middelgrote tanker werd beschadigd;
8) Een kleine treiler werd tot zinken gebracht.

Deze acties werden niet gemeld in een vroeger communiqué van het Departement van Marine".

Hiermede is de „oogst" van Japanse marine- en koopvaardijschepen, welke door Noordamerikaanse duikboten werd binnengehaald, gebracht op 79 schepen, die tot zinken werden gebracht, 20 die mogelijk tot zinken werden gebracht en 24, die beschadigd werden: een totaal van 123 (Washington, (AP) 14.10).

NIMITZ OVER DE OORLOG OP DE STILLE OCEAAN.

In een verklaring, die Admiraal Chester Nimitz, de opperbevelhebber van de Noordamerikaanse Vloot op de Stille Oceaan heeft afgelegd, verklaarde deze, dat zijn onlangs gemaakte reis naar de gevechtszone op de Salomonseilanden hem ervan heeft overtuigd, dat de Verenigde Landen „kunnen behouden wat in hun macht is en hun posities kunnen consolideren en van daaruit mogelijk hun opmars kunnen voortzetten."

Hij zeide, dat indien de Japs al dan niet veel van Nederlands Oost Indië zouden betrekken, „men veilig kan aannemen, dat het voorraadprobleem hun vele hoofdbrekens veroorzaakt".

„Elk schip, dat door actie van onze duikboten voor de Japanners verloren gaat, doet hun problemen toenemen." Admiraal Nimitz merkte voorts op, dat de Noordamerikaanse duikboten aardig van zich hebben laten spreken (Pearl Harbor, (AP) 15.10).

NOORDAMERIKAANS SCHIP GETORPEDEERD.

De kapitein van de Argentijnse tanker „Santa Cruz" telegrafeerde aan de maritieme overheden, dat hij 16 schipbreukelingen heeft opgepikt van een Noordamerikaans schip. De „Santa Cruz" verliet Aruba op 8 October jl. in Zuidelijke richting met La Plata als bestemming. De datum van de redding werd niet medegedeeld. De schipbreukelingen werden aan boord genomen op 8.43 graden Noorderbreedte en 51.27 graden Westerlengte (Buenos Aires, (AP) 14.10).

BRAZILIAANSE SCHEPEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Braziliaanse Regering gaf machtiging voor de volgende bekendmaking: De Braziliaanse vrachtschepen „...es" en „Osorio" werden op 27 September getorpedeerd door een duikboot nabij de kust van de Staat Para. Dit zijn de eerste Braziliaanse schepen, die tot zinken werden gebracht sedert Brazilië op 22 Augustus de oorlog verklaarde.

Het aantal schepen van het land, dat naar de bodem van de zee werd gezonden sedert het verbreken van de betrekkingen met de as op 29 Januari, werd echter gebracht op 21 (Rio de Janeiro, (AP) 14.10).

DE DUITSE DUIKBOTENCAMPAGNE ROND KAAP DE GOEDE HOOP.

Een gezaghebbende Britse bron zeide, dat de opvoering van de duikbotencampagne in het gebied rond Kaap de Goede Hoop een teken is, dat de duikbotenoorlog van de nazies „zich verder verwijdert van de defensieve en offensieve tactieken der Verenigde Landen". De vroegere vijandelijke pogingen in dit gebied werden volgens dezen zegsman voornamelijk met mijnen ondernomen of met afzonderlijke kaperschepen of duikboten. „Wij zien thans een nieuwe phase beginnen met de concentraties van duikboten".

De zegsman wees erop, dat de duikboten het veld van haar activiteiten snel kunnen verplaatsen zonder dat dit in het oog valt. Hierdoor krijgen zij een aanvankelijk voordeel, terwijl de defensies in een nieuw gebied worden georganiseerd.

„Waarschijnlijk opereren de naziduikboten met een volledige organisatie van voorraadvoorziening, aangezien het economisch zou zijn om duikboten helemaal van Frankrijk naar de Kaap te zenden zonder enige bron van bevoorrading in dat gebied", zeide de zegsman. „Een der beste middelen om haar daarom te bestrijden is om de punten te vernielen waar zij van olie voorzien worden en het is waarschijnlijk dat de schepen van de Verenigde Landen thans de voorraadschepen en mogelijk ook bases aan de kust opsporen" (Londen, (AP) 14.10).

EEN GEVECHT TEGEN DUITSE E-BOTEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Woensdagmorgen vroeg onderschepten onze marine-strijdkrachten een vijandelijke strijdmacht van tenminste 5 e-boten op de Noordzee. In het gevecht werd waarschijnlijk een e-boot tot zinken gebracht en 2 andere beschadigd. Onze vlootstrijdkrachten leden geen verliezen of schade" (Londen, (AP) 15.10).

TERUGKEER VAN WILLKIE IN WASHINGTON.

Wendell Willkie keerde terug van zijn reis naar de gevechtsfronten der wereld en trof ogenblikkelijk voorbereidingen om rapport uit te brengen aan President Roosevelt (Washington, (AP) 14.10).

NOORDAMERIKAANSE PROPAGANDA IN ITALIË.

Procureur Generaal Francis Biddle onthulde, dat afschriften van de rede, die hij op de Columbus-dag gehouden heeft en waarbij hij bekend maakte, dat 600.000 ongenaturaliseerde Italianen in de Verenigde Staten voortaan niet meer als „vijandelijke onderdanen" zullen worden beschouwd, thans in Italië worden geworpen.

Hij zeide tot het Immigratie-Comité van het Huis van Afgevaardigden, dat de distributie — waarschijnlijk door vliegtuigen — van de rede, die in het Italiaans vertaald werd, is ondernomen als deel van de psychologische oorlogvoering van de Verenigde Staten. Hij voorspelde, dat deze handeling een „ontzaggelijk effect" zou hebben (Washington, (AP) 14.10).

ONENIGHEID TUSSEN DUITSLAND EN ITALIË?

Van de Duitse radio:

Het DNB zeide in een bericht uit Rome: „Heinrich Himmler, Hoofd van de Duitse Staatspolitie, bevindt zich in Rome voor een privé-bezoek als gast van de fascistische Regering. Tijdens dit bezoek werd hij ontvangen door Il Duce met wien hij een langdurig en hartelijk onderhoud had" (Berlijn, (AP) 14.10).

New York tekent hierbij aan, dat Himmlers bezoek aan Rome gelijk komt met berichten omtrent een Duits-Italiaanse wrijving. Berichten, die uit Istanbul, Stockholm en Bern komen, schreven deze wrijving toe aan de Italiaanse houding ten opzichte van de Verenigde Staten. In verband hiermede noemde men de vergunning, die Italië verleend heeft voor het landen van Myron Taylors vliegtuig te Rome [toen deze naar Z.H. den Paus ging — Red.]. Ook wees men op de bekendmaking van Procureur-Generaal Francis Biddle, volgens welke de Italianen in de Verenigde Staten niet zullen worden beschouwd als vijandelijke onderdanen. Reeds meer dan een jaar bevindt zich een groot detachement van Himmlers Gestapo in Italië. Deze is belast met de taak om de Italianen ertoe te dwingen en een even groot deel van de lasten, die de as op zich genomen heeft, te dragen. Het is best mogelijk, dat de Gestapo-baas thans in Italië is om ervoor te zorgen, dat dit doel met voldoende energie wordt nagestreefd. Ook zijn er berichten, die melden, dat Duitsland de Italiaanse haven Triest poogt over te nemen (New York, (AP) 14.10).

HET NOORDAMERIKAANSE LEGER.

De Noordamerikaanse Minister van Oorlog Henry Lewis Stimson verdedigde het wetsontwerp over de dienstplicht voor 18- en 19-jarige jongelingen en zeide, dat naar schatting het leger thans 4.250.000 man sterk is en het volgend jaar zal opklimmen tot 7.500.000 manschappen. Hij merkte op, dat het oorspronkelijke wetsontwerp over de dienstplicht de mobilisatie inhield van jongelingen van 18 en 19 jaren. Het congres achtte dat toen evenwel aangeraden de oproeping van deze jongemannen uit te stellen. Stimson zeide, dat de vroegere plannen om deze mannen onder de wapenen te roepen „zijn gebaseerd op de geschiedenis en op de ondervinding."

Hieraan voegde hij toe, dat „in zo critische oorlog gelijk deze wij natuurlijk terug moeten zien op gelijksoortige gevallen".

De Minister zeide, dat alle grote oorlogen waarbij de Verenigde Staten van Noord-Amerika betrokken zijn geweest „voornamelijk werden gevoerd door jongemannen onder de twintig jaar — van 18 tot 20 jaren. Door de omstandigheden hebben wij ondervonden, dat het land zich moet verlaten op mensen van deze leeftijd. De waarheid omtrent de kracht van de jeugd tegen de jeugd is bij mij uitgegroeid tot een fundamentele overtuiging."

Stimson zeide verder, dat de medische statistieken hebben uitgewezen, dat men bij de jongere groep van mensen veel meer geestdrift aantreft, dan bij de oudere groep. De mobilisatie van deze jongemannen zou tevens — aldus Stimson — veel geringere ontwrichting ten gevolge hebben in de industrie, in het landbouwersbedrijf en in het normale huiselijke leven. Doch dit alles is van bijkomstig en ondergeschikt belang. Waar het om gaat is, dat de jeugd volkomen onmisbaar is voor het vormen van een leger" (Washington, (AP) 14.10).

KING PLEIT VOOR DIENSTPLICHT 18-JARIGEN.

Admiraal Ernest King, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse Vloot, voegde zich bij Generaal George Marshall en andere hoge legerautoriteiten ter aanbeveling, dat de minimum-leeftijd voor de dienstplicht worde verlaagd tot 18 jaar.

King zeide tot het Senaatscomité, dat de Marine, het Corps Mariniers en de Kustwacht tot nu toe alle posten hebben kunnen vullen met vrijwilligers, maar dat men wel eens voor moeilijkheden zou kunnen komen te staan (Washington, (AP) 14.10).

VAN DE AANVAL OP KIEL.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat de aanval op Kiel zo intensief was, dat de zoeklichten en afweerbatterijen in elke richting werden gericht en het kanonvuur niet doeltreffend was. Een vlieger zeide, dat hij Kiel „verlicht vond als bij dag" door lichtkogels en branden. Een escadrilleleider, die een der laatsten was, die het doel verliet teneinde een speciaal verslag uit te kunnen brengen, deelde mede, dat de grondafweer „gestadig uitgeput" werden. Een kanonnier in een Pools escadrille zeide, dat ongeveer honderd branden „mooi gingen" en een groot schip aan de kaden in brand scheen te staan toen hij naar huis terugkeerde. Hij zeide de gloed te kunnen zien van de andere zijde van Denemarken. Een vliegtuig legde de afstand af om het bombardement uit te voeren en keerde naar huis terug hoewel het op 20 plaatsen getroffen was (Londen, (AP) 14.10).

Het nieuws van vandaag.

De slag van Stalingrad toonde niet veel veranderingen, terwijl aanvallen van Duitse tanks en troepen in twee sectoren van het fabrieksgebied werden afgeslagen en de linies van het Rode leger intact bleven. Hoewel de Duitsers veel minder strijdkrachten gebruiken dan bij het oorspronkelijke offensief tegen Stalingrad zeiden de Russische berichten, dat zij een belangrijke strijdmacht ophoopten bij het stadsdistrict in een poging het Noordelijke gedeelte daarvan te bezetten (blz. 3).

Berichten van de Russische radio en van Londen melden, dat de Russische opmars ten Noord-Westen van de stad voortgang heeft en Timosjenko's leger enkele belangrijke hoogten wist te veroveren. Ook zouden Russische eenheden de Don zijn overgestoken in een poging de Duitse voorraadlinies af te snijden (blz. 3).

In de Caucasus hebben nog aanvallen en tegenaanvallen plaats, hoewel ook hier de Russische strijdkrachten steeds meer het initiatief nemen.

De Russische Regering heeft intussen adhaesie betuigd met Roosevelts plan om de Duitse misdadigers na de oorlog te berechten en te straffen. De Russen noemen hierbij ook Hess, die thans nog in Britse internering vertoeft en wiens echtgenote zich bij hem wenst te voegen. Het is echter onwaarschijnlijk, dat de Britse Regering dit zal toelaten omdat het niet de gewoonte is, dat de echtgenoten van gevangenen zich bij hen mogen voegen (blz. 3).

Berlijn heeft bekend gemaakt, dat de Britten talrijke commando-aanvallen hebben gedaan op de kust van Normandië (Frankrijk) en de Geallieerden hiermede waarschijnlijk de weg willen banen voor een landing op grote schaal (blz. 3).

In de wateren van het Verre Oosten hebben Noordamerikaanse duikboten weer mooie successen geboekt. 5 Japanse schepen, waaronder een zware kruiser werden definitief tot zinken gebracht en nog 3 andere werden getorpedeerd waarvan de volledige vernietiging niet vaststaat. In het gebied van de Aleoeten hebben de Noordamerikaanse vliegtuigen aanvallen doen op Kiska en ondervinden hierbij haast geen weerstand van de Japanse luchtmacht. De Japanners hebben reeds belangrijke verliezen geleden met hun onderneming op de Aleoeten en worden er langzaam maar zeker verdreven (blz. 1).

Wendell Willike is nu terug in Washington en zal, na verslag te hebben uitgebracht aan President Roosevelt, naar New York doorreizen (blz. 1).

ZO WERKT DE RAF!

De Britse bommenwerpers vallen blijkens de dagelijkse berichten systematisch en voortdurend Duitsland aan. Bremen, Wenen, Königsburg, Breslau, Duisburg, Düsseldorf, Cherbourg, München, Kiel, ja zelfs tot Budapest toe vliegt de Raf. Men heeft alle bronnen der wetenschap benut om een soort vernietigings-programma op te stellen, dat grondig en met grote regelmaat wordt afgewerkt. Dit programma beoogt niet meer of minder dan het verlammen van de hulpbronnen der Duitse oorlogsindustrie. Het houdt uitsluitend rekening met deze oorlogsindustrie en valt haar zwakste punten aan. Uit berichtgeving uit neutrale landen blijkt duidelijk welk een chaos door dit voortdurend bestoken in tal van belangrijke Duitse industrieën veroorzaakt is.

De nauwkeurigheid, waarmede de Engelse luchtmacht de doelen bestookt, is in de eerste plaats het gevolg van grondig verkennen. De Britse afdeling bommenwerpers heeft door verkenningsvluchten over 1.287.000 km. boven Duitsland de beschikking gekregen over volledige luchtfoto's van alle Duitse industriegebieden en verbindingswegen. Bij elke luchtfoto staat gemeld (op het negatief) van welke hoogte en bij welke snelheid de foto genomen is. Door vergrotingen te maken en deze uit te zoeken is het herleiden kon men de foto's aan elkaar plakken, waardoor één grote luchtfoto van heel Duitsland is ontstaan. Op deze kaart staan alle punten, die van belang zijn voor leger, vloot en luchtmacht aangetekend.

Nadat de kaart gereed was kon het tweede bedrijf van de luchtoorlog zich afspelen. Hierbij was het doel niet gericht op het doen van massale aanvallen op Duitsland, zoals de Duitsers in Augustus en September 1940 op Engeland gedaan hebben. Maar wel werd toegezien, dat de aanvallen zonder tussenpozen plaats grepen. Britse bommenwerpers hebben dan ook reeds tal van belangrijke doelen in Duitsland met brisantbommen bestookt.

De opleiding der Britse vliegers.

Een zeer voornaam punt is ook, dat het doorslaand succes dezer aanvallen te danken is aan het feit, dat het personeel van de Briste luchtmacht, zowel wat moreel als vakkundige opleiding betreft, zoveel beter is dan dat van de Luftwaffe. Duitsland verloor ongeveer 9.000 geoefende mannen van het luchtwapen boven Groot-Britannië. De Britten verliezen boven Duitsland zijn hierbij vergeleken maar heel klein. Britse vliegers en ook ander luchtpersoneel ontvangen een veel intensiever opleiding dan hun Duitse collega's, terwijl de Britse opleiding ook langer duurt. Dit zijn factoren, die mede van zeer grote invloed zijn in de moderne luchtstrijd.

Het enorme belang van een uitstekende gronddienst.

Wanneer men over het succes van Britse aanvallen op doelen in Duitsland spreekt, mag zeker de arbeid van de Britse gronddienst niet vergeten worden. Deze bestaat uit biezonder toegewijde en bekwame personen, die altijd met de grootste zorg de bommenwerpers inspecteren, zodat de toestellen altijd aan alle eisen voldoen, die menselijkerwijs daaraan gesteld kunnen worden, zodat ook het grootste nuttige effect bereikt kan worden. Ook hier spreekt qualiteit een woordje mee. Want menig bommenwerper heeft zich tengevolge van kwetsuren, die tijdens een vlucht naar een industriegebied in het hartje van Duitsland werden opgedaan na honderden km. moeizaam vliegen eigen bodem weten te bereiken, hetgeen vroeger onder gelijkluidende omstandigheden onmogelijk geweest zou zijn.

Een aanval wordt voorbereid.

Voordat een aanval op Duitsland plaats vindt, komen in de betrokken afdeling bommenwerpers in Groot-Britannië vliegers, navigators, marconisten en boordschutters in een grote kamer, die op een leeszaal lijkt, bijeen. Elke navigator ontvangt een kaart van het gebied, waarin het te bestoken doel gelegen is en tevens een op groter schaal van het doel zelf. Daarna worden door den commandant en den officier van de Inlichtingendienst alle beschikbare inlichtingen verstrekt hoe het doel bereikt en aangevallen kan worden. Iedereen schrijft deze gegevens op. Daarna worden foto's en tekeningen van het doel op een doek geprojecteerd en op dit luchtbeeld alle belangrijke punten aangewezen, zoals zwakke punten, plaatsen waar zich het afweergeschut bevindt, terwijl alles in het doelgebied zelf aangewezen en besproken wordt. Tenslotte ontvangt elke bemanning opgave van het uur van vertrek en wordt, eveneens op de minuut af, het uiterste tijdstip opgegeven waarop de vliegtuigen moeten terugkeren om nog voor het aanbreken van de dag terug te kunnen zijn.

Het uitbrengen der rapporten.

De hele nacht door komen radioberichten binnen van de terugkerende bommenwerpers, waarin de resultaten vna de aanval, de vlieghoogte en het tijdstip, waarop het doel verlaten is, gemeld worden. Later volgen andere berichten, waarin gevraagd wordt om bepaalde gegevens, waardoor de vliegtuigen hun vliegveld weer terug kunnen vinden en voordat de dag aanbreekt komen ze één voor één binnen, met het verzoek om te mogen landen. Daarna brengen de bemanningen rapport uit, waarbij elk lid wordt uitgehoord, om de ingekomen berichten te kunnen verifiëren, waarna de rapporten naar het ministerie voor Luchtvaart worden doorgezonden. De volgende dag kan men in de bladen lezen, dat bepaalde doelen door de Royal Air Force zijn aangevallen. Elk woord van een dergelijk eenvoudig communiqué is als het ware ontstaan uit tal van gegevens, die grondig onderzocht zijn en waarvan de juistheid boven alle twijfel verheven is. Een communiqué, waaruit duidelijk blijken zal, dat belangrijke doelen van het oorlogsapparaat der Nazies weer eens fel bestookt geworden zijn, waardoor zijn

arbeid vertraagd en mogelijk tijdelijk stop gezet is.

Hermann Goerings grootspraak.

Op 9 Augustus 1939 sprak Hermann Goering, de commandant van de Luftwaffe, met de bedoeling Duitsen arbeiders een hart onder de riem te steken woorden, die sedert dien befaamd geworden zijn. Hij zeide namelijk: „Ik heb mij als Rijksminister voor de Luchtvaart persoonlijk overtuigd van de maatregelen, die getroffen zijn om het Ruhr-gebied tegen luchtaanvallen te beschermen... wij zullen er voor zorgdragen, dat geen enkel vijandelijk vliegtuig ook maar één bom op het Ruhr-gebied zal werpen."

De telegrammen van de laatste weken zijn voldoende om deze grootspraak immer te weerleggen.

Middelen om Duitsland te verslaan.

Nu de afdeling bommenwerpers zich hoe langer hoe meer uitbreidt en er voortdurend nieuwe lange afstand bommenwerpers dienst doen bij aanvallen op Duitsland en de door dit land bezette gebieden, worden ook de aanvallen zelf met de dag sterker en feller dan ooit het geval geweest is. Duitslands kracht zal voortdurend en stelselmachtig verzwakt worden en wel hoofdzakelijk door aanvallen op lange termijn, wier effect nog verhoogd wordt door aanvallen, die, zoals nu reeds het geval is, met meedogenloze zekerheid, dag in, dag uit, herhaald worden. Dit en de blokkade ter zee en het energiek en vastbesloten ingrijpen, waar ook ter wereld de Duitse militaire macht het hoofd mocht opsteken, zijn de punten, die op het Britse programma voor deze langdurige oorlog staan opgeschreven. Groot-Brittannië heeft nimmer aan een korte duur van deze oorlog geloofd. Het heeft nimmer beweerd, dat de strijd tegen het Nazie-geweld gemakkelijk of van korte duur zou zijn. Maar wel heeft Groot-Brittannië met nadruk in woord en daad elke poging van de Nazie-propaganda om te bevestigen, wat Hitler beweerd heeft, namelijk, dat hij in staat was deze oorlog snel te beëindigen, weerlegd.

Iedere aanval is gericht op de vernietiging van het Duitse oorlogsapparaat.

Groot-Brittannië heeft zich, wat de luchtaanvallen op den vijand betreft, nimmer laten verleiden door schoonklinkende argumenten om terwille van de propaganda dan wel van het zogenaamd moreel effect, dat bepaalde luchtaanvallen op Duitsers en Italianen zouden hebben van de strategische opzet af te wijken. Elke luchtaanval heeft een vooropgezet doel en maakt deel uit van een volledig aanvalsplan, waarvan voorbereiding, organisatie en uitvoering zorgvuldig zijn uitgewerkt, omdat het een groot belang geldt. Alles moet steeds gericht blijven op het beoogde doel.

Zo kan bijvoorbeeld een luchtaanval op Italië slechts een onderdeel zijn van een aanvalsplan, dat ten doel heeft de vliegtuigproductie der Asmogendheden nadeel te berokkenen. Het is zelfs mogelijk, dat door een tijdelijke ontwrichting van de namaak van magneten als onderdeel van een systematische aanval op tal van vliegtuigfabrieken, die over een gebied van duizenden vierkante km. verspreid liggen, de gehele vliegtuigproductie weken, ja zelfs maanden lang wordt stopgezet. Waarvan weer het gevolg kan zijn, dat Duitsland wellicht gedwongen wordt beslag te leggen op in Italië vervaardigde magneten. Als het zover is kan een luchtaanval over de Alpen de voltooiïng betekenen van een aanvalsplan op lange termijn, dat ten doel heeft de Britse luchtmacht aanmerkelijk dichter te brengen bij het ogenblik, dat beide luchtvloten numeriek gelijkwaardig zijn geworden. Van een dergelijk plan, dat er op berekend is het hoogste doel, namelijk het beëindigen van de oorlog te dienen mag dus om derwille van een goedgemeende, maar op onvoldoende inlichtingen berustende opinie niet worden afgeweken. Wij hebben hier wat langer bij stilgestaan om te laten zien, hoe de afdeling bommenwerpers ten nauwste met het ministerie van Economische Oorlogvoering samenwerkt. Men dient evenwel, afgescheiden van deze beschouwing, goed in het oog te houden, dat er heel wat arbeid en tijd gemoeid gaat, niet alleen met de voorbereiding van dergelijke lange afstandvluchten, maar ook met de vluchten zelf.

Het voortdurend bestoken van belangrijke vijandelijke industriegebieden, verbindingslijnen en oorlogsmaterieel is van het allergrootste belang om met behulp van de blokkade en over het algemeen ook van elke actie op economisch gebied Hitlers geweldige oorlogsapparaat voorgoed tot stilstand te brengen. Dat is de Britse politiek op lange termijn.

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	6735
2e prijs	11340
3e prijs	4930
4e prijs	5532

DR. DA COSTA GOMEZ ZAL SPREKEN.

In de vergadering van de Staten van Curaçao, die vanavond om 20 uur gehouden wordt, zal Mr. Dr. Moises F. da Costa Gomez zijn reeds vroeger aangekondigde grote Statenrede houden over het Begrotingsrecht: artikel 114 van de Curaçaose Staatsregeling, mede in verband met artikel 31 dierzelfde Staatsregeling.

Artikel 114 luidt:

1. Zij [de Curaçaose Begroting] wordt definitief vastgesteld door de wet:

1°. indien volgens de voorlopig vastgestelde begroting de raming der uitgaven die der middelen overtreft;

2°. indien de Koning bezwaar heeft tegen de voorlopig vastgestelde begroting;

3°. indien de Staten de begroting niet hebben goedgekeurd vóór de eerste Dinsdag der maand Juni van het jaar, waarin zij hun wordt aangeboden.

2. Indien geen dezer gevallen aanwezig is, geldt de voorlopige vaststelling als definitieve.

3. Het bepaalde in het eerste lid, onder 1°., geldt mede ten aanzien van wijzigingen in een voorlopig vastgestelde begroting, indien ten gevolge daarvan de raming der uitgaven stijgt boven die der eigen middelen.

Artikel 31 luidt:

1. De Gouverneur neemt, in geval van oorlog of opstand, alle maatregelen, die hij in het belang van de Staat in het algemeen en van Curaçao in het bizonder door de nood geboden acht.

2. Hij heeft in dergelijke omstandigheden de macht om Curaçao geheel of ten dele, in staat van oorlog of beleg te verklaren, bepalingen van deze wet en van alle andere aldaar geldende algemene verordeningen buiten werking te stellen en ambten tijdelijk op te heffen.

3. Hij kan, in zodanig geval, de plaatselijke burgerlijke of militaire gezaghebbers machtigen tot het voorlopig nemen van maatregelen van boven omschreven aard.

4. Hij geeft van de maatregelen, door hem uit kracht van dit artikel genomen, onverwijld kennis aan den Koning.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Veroorloof mij, enige regels te schrijven, over de resten van Columbus, om wille van het hieromtrent gezegde, in uw blad van de 12e dezer. Vast staat dat deze derde ordeling van St. Franciscus, als het ware van een Franciscanenklooster zijn eerste reis begon, en later, belasterd en verguisd, in een Franciscanenklooster wilde sterven, en dáár, zijn wil bekend maakte, om naar Santo Domingo overgebracht te worden. Vast staat dat het Spaanse Gouvernement die wil eerbiedigde en uitvoerde. Vast staat: dat indien men beweert, dat de resten tegenwoordig in Sevilla bewaard, de werkelijke resten van Columbus zijn, men Columbus daar niet laat rusten, maar hem kwelt, door zijn laatste wil deze keer niet te willen uitvoeren. Vast staat: dat indien men Columbus wil laten rusten, men de gehele familie, dus de resten nu in Havana en in Sevilla, moet terugbrengen waar zij tezamen begraven lagen, zeer tot hun genoegen, namelijk op Santo Domingo. Vast staat: dat de praetenties van Santo Domingo, dat de werkelijke resten nooit van de plaats door Columbus zelf aangegeven weggenomen zijn, niet van die aard zijn, dat zij niet geloofwaardig schijnen. Laat ons zien waarom. De vinder van de resten was de Pastoor der Cathedraal, de Zeereerwaarde Heer Francisco Javier Billini. Deze Priester had getracht, de Fraters van Tilburg van hier naar Santo Domingo te brengen. Later stichtte hij met lekenonderwijzers een College, en tevens een Hospitaal, een Leprozengesticht en een Krankzinnigengesticht, dit alles met bedelen onderhoudende. Toen hij stierf, moest men hem andermans ondergoed aandoen, om fatsoenlijk begraven te kunnen worden, want hij had er geen. Iedere Dominicaan, kerkelijk of niet kerkelijk gezind, zal hem erkennen, als een voorbeeld voor alle Dominicaanse Priesters. En dezen man, wil men nu de eer der altaren geven. Al hoort men niet van wonderen op zijn voorspraak geschied, toch is hij ten minste iemand geweest, die, overal, een grote figuur zou zijn geweest. De resten zelf getuigen, wijl zij onder andere, de persoonlijke titel van Columbus „Admiraal der zeeën" dragen. Een der kisten droeg die titel welsiswaar verkort, maar toch goed leesbaar voor kenners. Bij het repareren van het Priesterkoor der Cathedraal, was men onverwacht op de ingang van een cripte gestuit. De Pastoor liet alles onderzoeken, en kenners verklaarden, dat de Spanjaarden willens, of onwillens, bij hun overhaaste vlucht, niet alle resten van de familie Columbus meegenomen hadden, uit Santo Domingo. Hetzelfde herhaalde zich, bij hun vlucht uit Cuba, toen zij slechts één van de resten meenamen, die, welke op het ogenblik te Sevilla zijn. De Voorzienigheid heeft misschien gewild, dat Columbus' verlangen, toch geëerbiedigd is geworden. Nu kunnen Spanje en Cuba, wanneer het grandioos internationaal monument ter ere van Columbus tenslotte opgericht wordt, hun zonde van egoïsme goedmaken, door ook de andere resten, namelijk van Columbus' zoon en van zijn broeder, naar dat monument te laten overbrengen, opdat zij bij elkaar rusten, zoals zij vroeger deden en verlangden.

René F. Romer.

VOOR PLUIMVEE - HOUDERS.

Het Bestuur der C.P.V. stelt er prijs op u allen op de hoogte te houden van de voer-regeling: distributie, wat er al zo verwacht wordt, welke maatregelen er genomen zijn.

De allereerste in-beslag-genomen partij werd door Sociale en Economische Zaken per kaart verdeeld en hebben de meesten uwer het toegewezen deel afgehaald en misschien reeds verbruikt. De afleveringstermijn wordt op 15 dezer gesloten: de dan nog aanwezige voorraden daarop direct verder verdeeld.

De tweede in beslag genomen zending stelde ons voor de moeilijkheid om 660 balen gemengd graan en slechts 67 balen „laying mash" te verdelen over ongeveer 22.000 kippen. Deze verhouding is wel zeer ongunstig. Van „chick-starter" waren er 7 balen om te verdelen over ruim 11.000 kuikens van onbekende leeftijden.

Nu gaven wij in vroeger jaren opgroeienden kuikens dikwijls gewoon ochtendvoer en waren de resultaten niet slecht. Daarom geven wij u de raad om de thans verstrekte layena zoveel mogelijk aan kuikens te geven en de kippen voorlopig op gemengd graan te houden. Gemengd graan heeft wel niet die eier-dwingende kracht van goed ochtendvoer, maar het bevat toch al die stoffen, die een producerende kip nodig heeft. En ook al zijn uw kippen van de leg af en uw kuikens wat achterop geraakt door gebrek aan voer: we kunnen slechts voer verdelen dat hier aanwezig is en moeten ons dus aanpassen aan de noodzaak.

Er hebben zich verschillende groepen opgegeven, terwijl ook vele winkeliers klanten-groepen hebben samengesteld. De afleveringen zijn in volle gang. Voor zover wij beoordelen kunnen, slaagt deze wijze van verdelen prachtig, dank zij der vele medewerking. Hierdoor zullen wij er zeker in slagen om de komende moeilijke weken door te komen.

De verkoopsprijzen zijn zo laag mogelijk gehouden, terwijl de eier-prijs verhoogd werd tot 18 cent. Het afslachten van pluimgedierte hopen wij op deze manier tegen te gaan. De pluimgedierte-teelt is een bron van inkomsten voor de bevolking moet behouden blijven.

Onderweg zijn verschillende handelaren-bestellingen, die wederom bij aankomst in beslag genomen worden. De verhouding is wederom niet ideaal, helaas. Binnenkort worden verwacht: ruim 700 balen hen-chow (gemengd graan); ruim 400 balen layena; ruim 80 balen startena; ruim 130 balen growena, terwijl we voorts nog een partij van 800 balen gemengd graan verwachten.

De wijze van verdelen zal direct bij aankomst overwogen worden.

Telegrafisch zijn verder nog besteld: 1100 balen layena; 1200 balen gemengd graan; 450 balen startena; 700 balen growena; 1000 balen gemengd graan; 1500 balen gemengd gaan.

Dank zij der medewerking van de Inkoopcentrale is de N.P.C. in New York telegrafisch verzocht de ruimte hiervoor af te staan.

Laten deze cijfers een aansporing zijn om tot uitbreiding van uw pluimgedierte-stapel over te gaan. Binnenkort is er genoeg voer en extra voorraad bovendien. Deze voorraad zal op peil gehouden worden.

FILM

„Love Crazy" (West End) brengt voor de zoveelste maal het ideale echtpaar William Powell & Myrna Loy op het witte doek. Dit maal wordt hun echtelijk leven echter niet gehuld onder de dichte en duistere mantel der geheimzinnigheid, waardoor de toeschouwer een kijkje kan nemen van hetgeen zich afspeelt in het privé-leven van William Powell (ditmaal geen detective, doch een nuchtere architect) en zijn lieve echtgenote.

Of men achter het dwaze verhaal ook een bepaalde opzet moet zoeken, is misschien moeilijk uit te maken, doch dat men — in casu Myrna Loy — na vier gelukkige huwelijksjaren op zulke wijze met de echtscheiding meent te moeten omspringen, is werkelijk des nadenkens waard.

Met de charme, die hem aan Hollywoods sterrenhemel heeft geplaatst, weet William Powell tezamen met zijn tegenspeelster van dit overigens zotte geval een uitstekend comedie-stuk te maken, waardoor velen voor ten minste een avond hun zorgen weg zullen kunnen lachen.

Na de grootste zotternijen maakt men mede hoe de toegewijde echtgenoot zich gek verklaren doet, zich vervolgens in en uit een „rustoord" werkt om daarna als een dame verkleed ten tonele te verschijnen.

Wij ontvingen.

We have a Pope, door Priester **Charles Hugo Doyle**, een levensbeschrijving van onzen H. Vader Paus Pius XII, uitgegeven door St. Anthony's Guild Press, Paterson, New Jersey, op prachtig kunstdruk papier voor $ 1,—.

Dit boekje van ruim 100 bladzijden is het boekje waarop velen wachtten: een boekje over onzen Heiligen Vader den Paus. Het is een zeer populair geschreven boek en daarom een voor algemene verspreiding uitermate geschikt werkje. Vele anderen zouden het misschien wat dieper gaand hebben willen hebben, vooral waar het de activiteiten van Cardinaal Pacelli behandelt vóór hij St. Petrus' Stoel beklom. Desnoods had men, als dit niet ging in verband met de omvang, de hoofdstukken over de Vaticaanse Staat eruit kunnen laten, daar deze feitelijk met het leven van den Paus niets te maken hebben, althans niet in de vorm, zoals ze thans zijn geschreven.

Na een inleidend hoofdstuk wordt de jonge Priester Eugenio Pacelli behandeld, zijn werk als priester en als nuntius, de tijd tussen München en Berlijn, dan zijn arbeid als nuntius in de Duitse Republiek, als Staatssecretaris, als Legaat naar Zuid-Amerika, naar Lourdes, naar Noord-Amerika. Verder volgen de verkiezing van Pius XII, Zijn kroning en 's Pausen dagwerk. Enkele andere hoofdstukjes geven beschrijvingen van het Vaticaan, d.w.z. de Staat, niet te verwarren met het Apostolisch Paleis in het Vaticaan, hetwelk het woonhuis van den Paus is, namen, die echter dikwijls dooreen gebruikt worden. Het boekje weet iets van de omvang van het pauselijk paleis te vertellen: 80 trappenhuizen, 200 trappen, 20 hoven, 11.000 zalen, kamers, kapellen e.d.

Te meer, daar het boekje enkele alleraardigste foto's bevat zal het een kostelijk bezit zijn voor ieder, die zich voor zijn Paus en hetgeen zich om Hem afspeelt interesseert De uitgave is mooi, de inhoud is bevattelijk voor een ieder.

Buitenland.

NAZIES VAN ENKELE HOOGTEN VERDREVEN.

De Sovjet-radio deelde mede, dat het Rode leger de Duitsers heeft verdreven van verschillende hoogten ten Noord-Westen van Stalingrad na verschillende uren van vechten waarbij Duitse tegenaanvallen werden afgeslagen (Moskou, (AP) 14.10).

TIMONSJENKO'S LEGER STEEKT DE DON OVER.

Het Britse Nieuwsagentschap zeide, dat volgens de radio van Vichy, eenheden van Timonsjenko's verlichtingsleger naar de Westelijke oever van de Don zijn overgestoken achter de Noordelijke Duitse colonne, welke tegen Stalingrad oprukt (Londen, (AP) 15.10).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 14 October hadden geen veranderingen plaats aan de fronten. In het gebied van Stalingrad deed de Duitse infanterie met steun van tanks verschillende aanvallen op onze stellingen. Onze troepen sloegen alle vijandelijke aanvallen af en brachten hevige verliezen toe. Verschillende tanks, 8 artillerie- en 2 mortieren-batterijen werden vernietigd. Onze artillerie ruimde delen op van 2 bataljons der Duitse infanterie.

Ten Noord-Westen van Stalingrad sloegen de manschappen van het Rode leger 5 vijandelijke tegenaanvallen af en doodden ongeveer 300 Duitsers. De Sovjet-troepen vernielden 12 machinegeweren en ander oorlogsmateriaal. In het gebied van Mozdok bestreden onze eenheden de vijandelijke tanks en infanterie. Bij het afslaan der aanvallen van de Duitse infanterie, die een heuvel poogde te veroveren, doodden onze troepen ongeveer 400 vijandelijke manschappen. Sovjetvliegers vernielden 7 Duitse tanks en 40 vrachtauto's. Bij luchtgevechten werden 4 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten.

Aan het Leningradfront doodden onze eenheden in twee dagen tijds ongeveer 300 Duitsers. Artillerie- en mortieren-kanonniers vernielden 12 blokhuizen en brachten 4 batterijen van de vijandelijke veld-artillerie en het luchtdoelgeschut tot zwijgen.

Aan het Noordwestelijke front werd artillerie- en mortierenvuur aan beide zijden afgegeven. De bedienaars van een anti-tankkanon zetten tijdens de laatste gevechten 6 Duitse tanks in brand" (Moskou, (AP) 15.10).

EEN RUSSISCH PROTEST BIJ BULGARIJE.

Het Transoceaan nieuwsagentschap meldde uit Sofia, dat Rusland bij Bulgarije geprotesteerd heeft tegen een „anti-communistische tentoonstelling" in Sofia en dat Bulgarije het protest van de hand heeft gewezen. (Berlijn, (AP) 15.10).

DE RUSSISCHE REGERING EN ROOSEVELTS VERKLARING.

Een officiële Russische verklaring zeide, dat de Regering Roosevelts verklaring van onlangs verwelkomt, met betrekking tot de na-oorlogse afstraffing van hen, die verantwoordelijk zijn voor de wreedheden, die door de asmogendheden gepleegd zijn. De Sovjet-bekendmaking verklaarde: „De Sovjet-Regering zal volledig samenwerken om inlichtingen te verschaffen over speciale misdaden, teneinde aan de misdadigers de gerechte straf te doen toekomen". Verder zeide de verklaring: „De gehele wereld kent de namen en bloedige misdaden van de Hitler-kliek: Hitler, Goering, Hess, Goebbels, Himmler, Ribbentrop, Rosenberg en anderen". De verklaring werd uitgegeven door Vyacheslav Molotov, den eersten Vice-Voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen, namens Stalin. Hieraan werd toegevoegd: „De sympathie van de Russen gaat heel uit naar de lijdende mensen in de landen van Europa, die door Duitsland bezet zijn" (Moskou (AP) 15.16).

RUSSISCHE BENOEMINGEN.

Alexander Tsjerbakov, Hoofd van het Sovjet-Inlichtingenbureau, werd benoemd tot Vice-Commissaris van Defensie. De militaire post werd gevoegd bij zijn reeds lange lijst van werkzaamheden.

De Raad van Commissarissen benoemde Kolonel Generaal A.M. Vasilevsky tot Vice-Commissaris van Defensie.

Tsjerbakovs intrede in het Commissariaat van Defensie, waar hij belast werd met het politieke werk, volgde op de ontbinding van het systeem van politieke commissarissen.

Ook werden de benoemingen of promoties van 29 Generaals bekendgemaakt (Moskou, (AP) 15.10).

WEERSTAND VAN JAPANSE LUCHTMACHT IN ALEOETEN GEBROKEN.

William Worden seint van het Hoofdkwartier der leger-luchtmacht in Alaska:

Dezer dagen heerst er rust in de lucht boven Kiska. De Geallieerde vliegers zijn van mening, dat de vijand heeft afgezien van de lucht-verdediging voor het afgelegen gebied in de Aleoeten, dat hij vier maanden geleden in beslag nam. Vrijwel elke dag zijn zware bommenwerpers gezonden om de stellingen van de Japanners op het eiland te verwoesten. Deze ondervinden thans nog weerstand van het luchtdoelgeschut boven de objecten. Verschillende aanvallende vliegtuigen keren beschadigd terug. Maar sedert 3 October is er geen enkel Japans gevechtsvliegtuig opgestegen om de groeiende macht van de Canadese en Noordamerikaanse luchtaanvallen tegen te gaan. Op de laatste dag vlogen 6 „Nullen" de bommenwerpers tegemoet. Toen zij echter binnen het bereik kwamen van de aanvallende vliegtuigen, zwiepten Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen omlaag en schoten vijf van de Japanners neer, terwijl zij het andere op de vlucht joegen.

Geheel September was het net eender, sedert het leger een basis vestigde op de Andreanof-eilanden op slechts 400 kilometer van Kiska. Hierdoor werd het mogelijk voor gevechtsvliegtuigen met een kleinere actie-radius om de bommenwerpers te vergezellen op hun zendingen naar het Westen. Tegen het einde van de maand September hadden de Geallieerden een gemiddelde gevestigd van 22 Japanse vliegtuigen, die verloren gingen, tegen elke Geallieerde. Toch vond het grootste deel van de strijd boven het vijandelijk gebied plaats. Sedert 3 October hebben de aanvallers nu en dan enkele vliegtuigen verspreid op het water te Kiska zien liggen. Geen daarvan heeft ooit de oppervlakte verlaten en men is daarom van mening, dat zij beschadigd en nutteloos zijn. (Het Hoofdkwartier van de leger-luchtmacht in Alaska, (AP) 14.10).

BOVEN MALTA.

Spitfires schoten 4 bommenwerpers en 3 gevechtsvliegtuigen van de as neer en beschadigden andere bij de gevechten van heden boven het eiland Malta (Malta, (AP) 14.10).

AANVALLEN VAN SPITFIRES.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Patrouillerende Spitfires vielen een goederentrein en werkplaatsen van de spoorwegen nabij Lannion aan. Verder werden twee vijandelijke mijnenvegers beschadigd nabij de Franse kust. Beaufighters van het Kustcommando vielen vijandelijke boten nabij de Nederlandse kust aan. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist." (Londen, (AP) 15.10).

EEN DUITSE BEKENDMAKING.

Van Duitse radio-uitzendingen:

Het DNB deelde mede, dat de vorige maand een serie van Britse commando-aanvallen is gedaan langs de kust van Frankrijk. Verder werd gezegd: „Hiervan kan worden afgeleid dat het Britse Commando van plan is toe te geven aan de Russische eis voor het openen van een tweede front en Normandië het toneel van een dergelijke aanval te maken. Begin September werden commando-aanvallen op grotere schaal uitgevoerd door de Britten in voorbereiding van een Britse landing op de kust van Normandië."

De verklaring zeide, dat op een nacht de Duitse post op een klein rotsachtig eiland in de Casquets-groep ten Westen van Alderney werd aangevallen. Deze post ligt in het Kanaal ten Noord-Oosten van de Kanaaleilanden en ten Westen van het schiereiland waarop Cherbourg ligt.

Het DNB zeide, dat de Britten op 7 September poogden de Westkust van het schiereiland Cotentin nabij Anneville te naderen, doch dat de kustdefensies de boot verdreven. Nog andere pogingen van dat soort zouden zijn waargenomen op andere punten aan de kust van Normandië tijdens dezelfde periode (Berlijn, (AP) 13.10).

Z.K.H. PRINS BERNHARD ZAL CURAÇAO BEZOEKEN.

Van bevoegde zijde vernemen wij, dat Z.E. de Gouverneur van Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden bericht ontvangen heeft, dat deze binnenkort het Gebiedsdeel Curaçao bezoeken zal.

De datum van het bezoek zal moeten worden bekend gemaakt.

* * *

Bovenstaand bericht betekent de vervulling van een hartewens van ons gehele volk. Reeds bij gelegenheid van 's Prinsen eerste bezoek aan Canada heeft „Dagblad Amigoe di Curaçao" deze wens tot uiting gebracht; de Prins deed toen seinen, dat het Hem bij dit bezoek onmogelijk was; bij een van Zijn volgende bezoeken deed de Prins in een speciale brief aan „Dagblad Amigoe di Curaçao" schrijven, dat Hij bij zijn eerstvolgende bezoek hier zou komen. Ook dat gebeurde helaas niet, maar nu is het het tweede bezoek, sedert de Prins ons Zijn belofte gaf en...... Hij komt. Het geheimenloze Curaçao wist een en ander de vorige week; de B.B.C. riep het tenslotte vanmorgen rond, en nu ook Z.E. de Gouverneur het officiële bericht binnen heeft, komt het in de courant.

Wij kunnen hieraan toevoegen, dat de Prins Aruba, Curaçao en Suriname zal bezoeken.

Een welkom te richten tot een Prins, die zijn eigen grondgebied bezoekt, lijkt ons niet eens nodig. Het feit, dat dit — voor zover ons bekend — de eerste maal is in de geschiedenis, dat een Lid van ons Koninklijk Huis een der overzeese gebiedsdelen bezoekt is méér dan een geste.

Het is de bekrachtiging van een overtuiging, die te lang gesmoord werd, maar die thans onder de drang des oorlogs opbloeit: dat ons Rijk één is, bestaande uit vier gelijke staatsdelen.

De Prins zal ten Paleize logeren, waar, naar wij vernemen, enkele kamers voor Hem gereed zijn gemaakt.

Leve de Prins!

MEVROUW HESS WIL NAAR HAAR MAN TOE.

Het Arbeidslid William Thorne deelde aan het Britse Lagerhuis mede, dat Frau Else Hess, de echtgenote van der vroegeren waarnemenden Führer van Duitsland, zich bij haar echtgenoot wenst te voegen in Britse internering. Thorne zeide aan Anthony Eden, den Minister van Buitenlandse Zaken, te zullen vragen „welk antwoord wordt gegeven op het verzoek van Frau Hess, de echtgenote van Rudolf Hess, die thans ergens in Engeland vertoeft — om zich bij haar echtgenoot te voegen".

Men deelde niet mede waar de vrouw thans woont (Londen, (AP) 14.10).

DE TRAGEDIE VAN FRANKRIJK.

Onder het opschrift „Zelfmoord" publiceerde het Portugese Katholieke blad „Avoz" een artikel waarin commentaar wordt geleverd op de situatie, die in Frankrijk geschapen is door het leveren van arbeiders door Laval aan Duitsland. Het Franse nieuwsblad „Dimanche Catholique" citerende zeide „Avoz."

„Het totale aantal geboorten in Frankrijk zal worden verminderd tot 500.000 per jaar binnen drie jaar, en binnen dertien jaar zullen minder dan 400.000 kinderen geboren worden zodat men hiermede komt tot een afneming der Franse bevolking tot 12.000.000 binnen vijftig jaar".

„Avoz" zeide verder, dat er vóór de oorlog ongeveer 3 millioen buitenlandse arbeiders in Frankrijk werkten. „De meerderheid is thans echter vertrokken en daarmede de beste arbeiders van Frankrijk. Overeenkomstig het inwisselingssysteem van arbeiders voor gevangenen zendt Laval het leeuwendeel der beste bedreven Franse arbeiders naar Duitsland, terwijl de gevangenen, die men terugkrijgt onbedreven arbeiders zijn en weinig werk kunnen verzetten" (Lissabon, (AP) 14.10).

DE NAZIES EN DE ORTHODOXE KERK.

Katholieke kringen in Italië bevestigen het bericht, dat Z.H. Paus Pius XII onder leiding van Zijne Eminentie Luigi, Cardinaal Lavitrano, Aartsbisschop van Palermo, een missie benoemd heeft om de kerkelijke toestand in het door de Nazies bezette Rusland te onderzoeken. Katholieke kranten buiten Rome verklaarden, dat deze missie gezonden wordt op uitnodiging van de Duitse regering met het doel de mogelijke vereniging van de Katholieke Kerk met de Orthodoxe Kerk te bestuderen.

Wat is hieraan voorafgegaan?

Reeds jaren voordat de oorlog begon, begunstigden de Duitsers op een bijzondere wijze de Orthodoxe Kerk. Een zekere Lade, alhoewel van Duitse afkomst, getrouwd en met een duister verleden, slaagde er niettemin in zich te doen wijden tot Orthodox Bisschop onder de naam van Seraphim. Hij diende als een strópop van de Nazies. Druk werd geoefend op de geëmigreerde Orthodoxe Kerk in Duitsland om hem als haar leider te aanvaarden. Bij het begin van de oorlog werd deze zelfde aandrang en zelfs krachtiger toegepast op de Orthodoxe gemeenschappen in België, Frankrijk, Roemenië en Hongarije. Op 18 April 1940, de geboortedag van Hitler, werd de Cathedraal van Chelm, die behoorde tot de Katholieke Kerk van de Roetheens-Byzantijnse ritus in Polen, door gouverneur Frank in beslag genomen en gegeven aan de Oekraïnse Orthodoxe Kerk, die toen geleid werd door Seraphim Lade.

De Oekraïns Orthodoxe Kerk en ook de andere Orthodoxe Kerken hadden zulk een afgrondige hekel aan den stróman Seraphim, dat de Nazies in September 1940 een andere politiek begonnen door het aanstellen van den vroegeren Orthodoxen Metropoliet, Dionisius, tot geestelijk leider van de Orthodoxe bisdommen Warszawa, Polesia en Krakow. Ook deze politiek was een misrekening en in April 1942 werd Bisschop Palladij in zijn plaats aangesteld. Palladij schijnt meer succes te hebben. De Orthodoxe Bisschoppen van bezet Rusland zijn er onder dwang toe gebracht Hitler een telegram te zenden, waarin zij hem danken voor de bevrijding van het bolsjemisme.

De meest populaire Bisschop van de Wit-Russische Oekraïne gebieden, de Katholieke Monseigneur Andreas Szeptycki, Metropoliet van het Roetheense Bisdom Lwow (Lemberg), heeft tot nu toe geen enkele verbintenis met de Nazie Regering aangegaan of zich ten gunste van de „anti-Bolsjewisten kruistocht" uitgesproken.

De Nazies zijn nu begonnen met een nieuwe actie in de Orthodoxe Kerken, die tot doel heeft een vereniging te bewerkstelligen met de Katholieke Kerk. De 2 voornaamste strómannen, Palladij en Polycarpus, trachten het volk te winnen voor de idee, dat de in de 16de eeuw begonnen scheiding nu beëindigd is.

Het Vaticaan, dat voortdurend weigerde de „anti-Bolsjewisten kruistocht" goed te keuren, is zich wel bewust, dat het plan van de Orthodoxe Kerk om zich met de Katholieke Kerk te verenigen slechts een politiek spel van de Nazies is met het doel hun verlangens in bezet Rusland te verwezenlijken. Er bestaat niet de minste reden om te geloven, dat het door de As geïnspireerde bericht waar is, waarin beweerd wordt, dat de Vaticaanse Missie zal trachten de vereniging tot stand te brengen. Integendeel alles wijst er op, dat het Vaticaan de vereniging op dit ogenblik niet wenselijk vindt en dat Cardinaal Lavitrano geen andere opdracht heeft dan een zorgvuldig overzicht te verkrijgen van de toestand en toe te zien, dat de katholieken van deze streken de toegezegde geestelijke zorg ook verkrijgen.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Do., 15 Oct.:

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, Willem de Zwijgerlaan 5.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Caïro:** Het communiqué van Caïro deelt mede, dat er niets te vermelden is van de landstrijdkrachten behalve enkele patrouille-activiteiten. Zware Geallieerde bommenwerpers vielen de scheepvaart in de haven van Tobruk aan. Twee voltreffers werden geplaatst op een groot koopvaardijschip. De vijandelijke aanvallen op Malta duurden gisteren voort. Alle aanvallende vliegtuigen werden bestreden voordat zij het eiland bereikten. De Britse gevechtsvliegtuigen schoten 12 bommenwerpers en 11 gevechtsvliegtuigen neer. 5 Britse Spitfires gingen verloren, doch de vliegers van drie daarvan bevinden zich in veiligheid.

— **Londen:** De radio van Parijs deelde mede, dat Maarschalk Erwin Rommel naar zijn Afrikaanse post is teruggekeerd na een verblijf in Berlijn.

— **Rome:** Officieel wordt bekend gemaakt, dat de Commandant van de Brescia-divisie, Generaal Alessandro Previeri, op 13 October aan het Egyptische front sneuvelde.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando deelt mede, dat infanterie- en pantserformaties in het gebied van Stalingrad de koppige Russische weerstand in blokhuizen en barricades braken en diep in het Noordelijke district van de stad doordrongen.

— **Londen:** De mening, dat Hitler een drastische verandering heeft gemaakt in de militaire commando's valt te kennen gegeven door bevoegde Britse waarnemers.

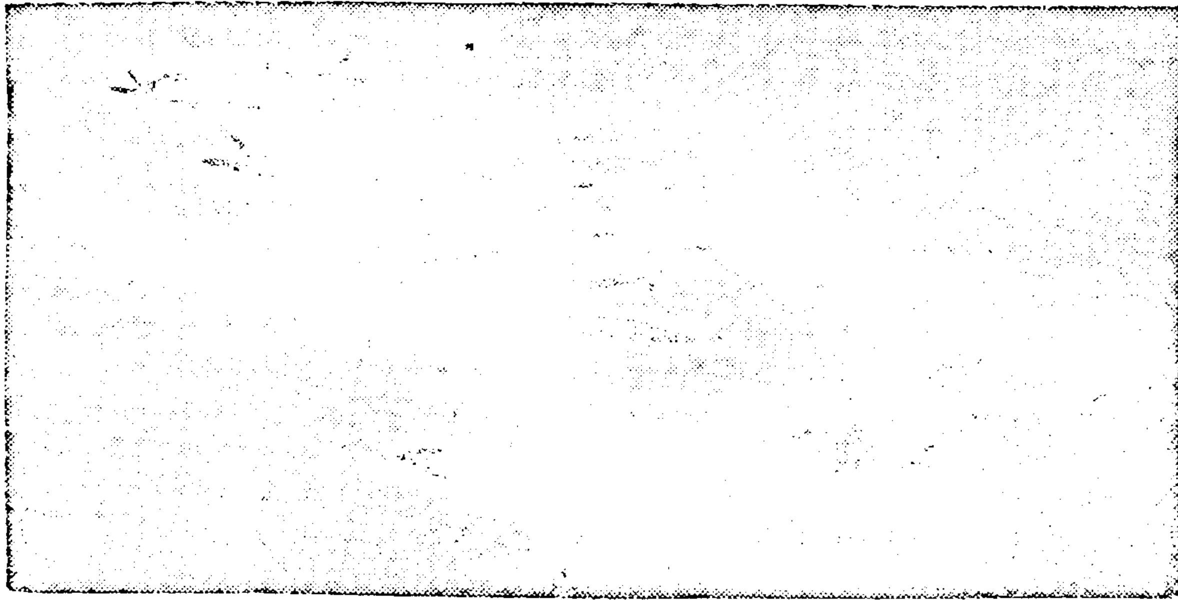
Hierbij zou hij Kolonel Generaal Franz Halder en Veldmaarschalk Fedor von Bock van hun posten ontheven hebben. De waarnemers gaven uiting aan hun mening op grond van aanhoudende berichten uit Stockholm. Halder was Hoofd van de Duitse Generale Staf en Bock had het bevel over de krachtige Duitse opmars naar Stalingrad.

— **Londen:** Lichte Britse vlootstrijdkrachten hebben op Woensdag in het Kanaal een vijandelijk voorraadschip onderschept, dat geëscorteerd werd door torpedoboten en mijnenvegers.

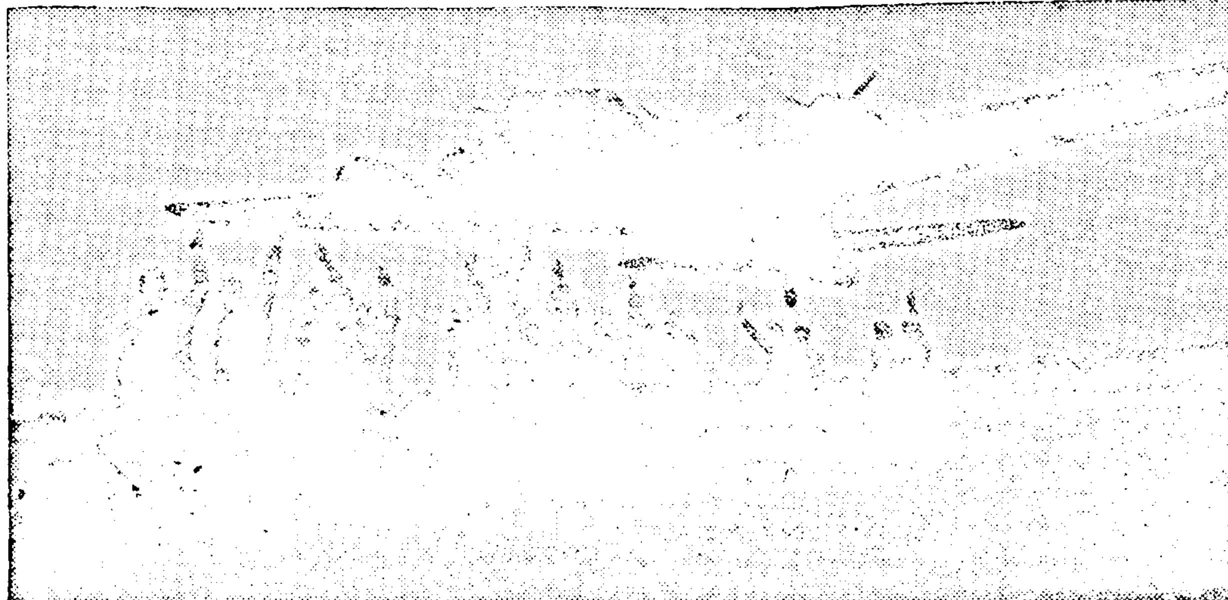
Een hevige ontploffing volgde en het vijandelijke schip vloog in de lucht. Kort daarna werd een andere groep van vijandelijke schepen waargenomen nabij Guernsey. Deze werden ook bestreden. Een vijandelijke torpedoboot werd beschadigd en een r-boot werd ook getroffen en opgeblazen. De gevechten hadden niet ver van de vijandelijke kustplaats en de vijandelijke kustbatterijen openden het vuur op de Britse schepen zonder enig effect. De verliezen der Britten bepaalden zich tot 2 gewonde matrozen.

— **Washington:** De Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat de Japanners zware marine-strijdkrachten bij de Salomonseilanden hebben geconcentreerd in een klaarblijkelijke poging om alle Noordamerikaanse leger- en zeestrijdkrachten van de Salomonseilanden te verdrijven.

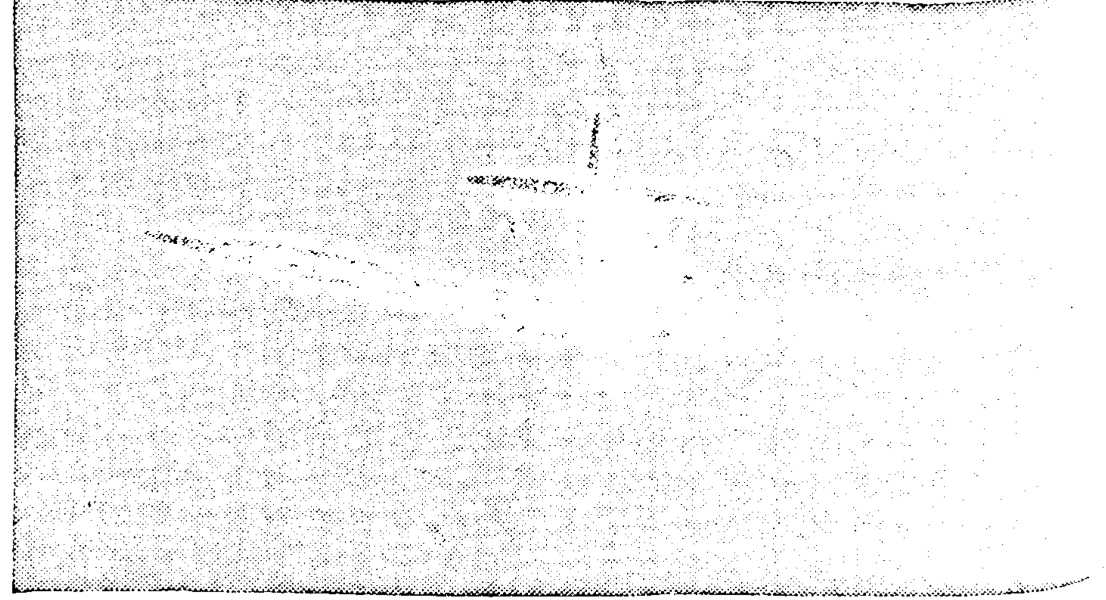
„Nimmer zijn zovelen aan zo weinigen zoveel verschuldigd geweest” – Churchill.

In de vroege morgen vliegt de Raf uit ter volvoering van haar taak.

Toegejuicht door het grondpersoneel vertrekt een bombardementsvliegtuig.

Met een razende snelheid schiet het vliegtuig op zijn doel af.

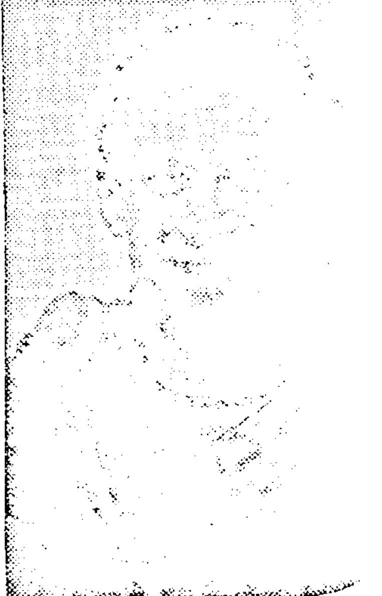

Een neergeschoten Duits vliegtuig.

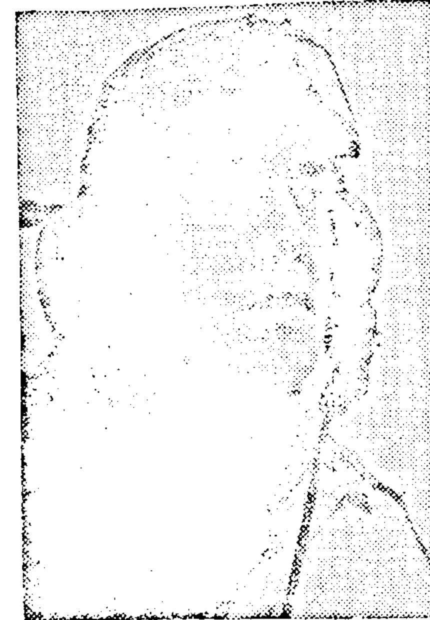
Boven het in duister gehulde Londen bevecht de Raf menige victorie op de brute Nazies. Geen oorlogsindustrie, maar in hoofdzaak bevolkingscentra worden door de Nazies aangevallen, om het Engelse volk te breken, maar London can take it.

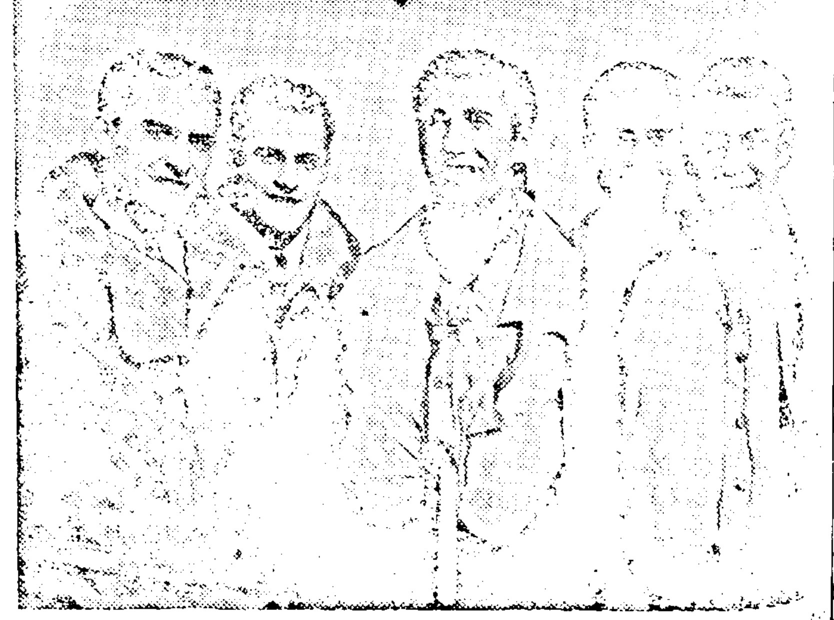

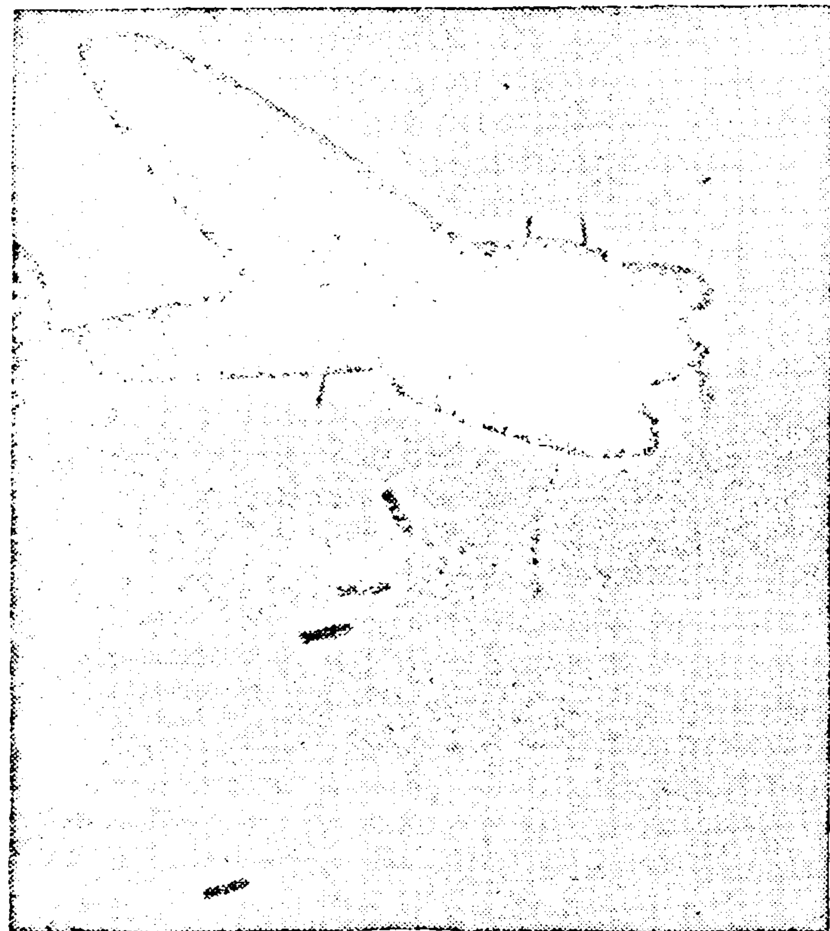

In spanning en met onverholen vreugde slaan de Londenaars de nederlaag der Nazies gade.

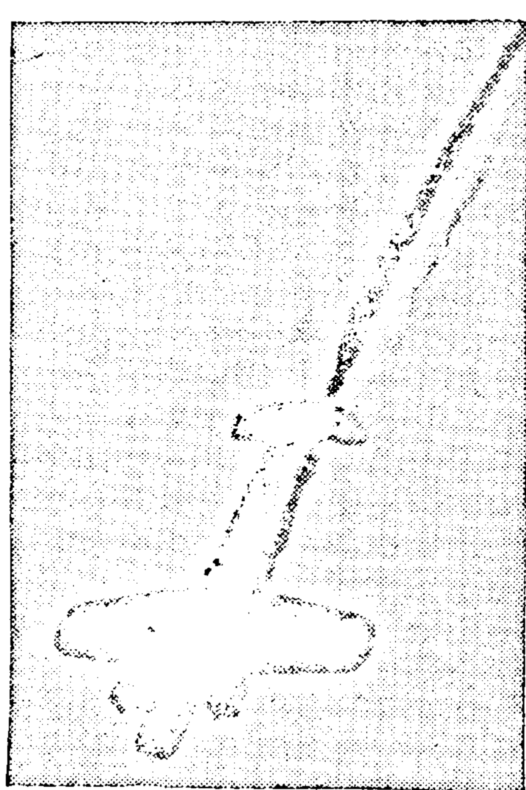

Dit zijn de mannen van de Raf. Alle Verenigde Landen hebben hun beste zonen af- staan om te dienen en glorie te brengen aan de Royal Airforce. Stuk voor stuk zijn de mannen helden, die iedere dag en nacht opnieuw hameren op Hitlers oorlogsmachine. September 1940 redde de Raf Engeland en daarmede alle Verenigde Landen.

Het vliegtuig werpt zijn dodelijke last af.

Een in brand geschoten nazievliegtuig stort met duizelingwekkende snelheid naar beneden.

Steeds meer Noordamerikaanse vliegers gaan deelnemen aan de strijd.

Engelse parachutisten bereiden zich voor op hun ta

BRION

Het Leven van onzen Curaçaosen Held.

door
P. A. EUWENS O.P.

—

XVII.

Brion neemt „Oorlog en Marine” in de Regeringsraad.

Welk een vertrouwen de Opperste Chef aan Brion schonk, bleek opnieuw toen Bolivar in November van datzelfde jaar 1817 zijn veldtocht naar de llanos van het Westen langs het stroomgebied van de Apure begon. Alvorens daarheen te vertrekken, stelde hij een Regeringsraad in van 13 leden en benoemde Brion tot Voorzitter voor Oorlog en Marine, die tijdens Bolivars afwezigheid de staatszaken moest regelen en ook wanneer hij bij die expeditie op het onverwachts zou komen te overlijden, het Bestuur in handen nemen.

De laatste 3 jaren tot de eindbeslissing in de slag van Carabobo 24 Juni 1821.

Tot ons leedwezen kunnen wij de volgende jaren 1818 — 1821 niet anders dan zeer beknopt en vluchtig behandelen.

Niet omdat ze de minst belangrijke zijn van Brions leven, eer het tegendeel, maar eenvoudig omdat zij van meer algemene bekendheid zijn en wij vrezen dat deze biographie een al te grote uitgebreidheid zou verkrijgen.

Toen in April 1818 Generaal Zea als Vice-President der Republiek met het Bestuur belast was, zond hij Brion met zijn schepen naar de Antillen om krijgsmateriaal te kopen, de patriotten, die waren uitgeweken, weer naar Venezuela terug te brengen, recruten voor het leger aan te werven en het vreemdelingenlegioen, dat uit Engeland verwacht werd, veilig naar Guayana te geleiden. Hij volbracht ook deze zending zoals altijd tot volkomen tevredenheid van zijn lastgever. Opnieuw moest hij daarvoor bij gebrek aan de nodige fondsen zijn eigen persoonlijk vermogen aanspreken. In diezelfde tijd bracht hij ook een vertrouwelijk agent van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, om met Bolivar over een te sluiten contract te onderhandelen, naar Venezuela.

Dat Generaal Bermudez Guïria kon bezetten, aan de royalisten in Cumana de toevoer van hulpmiddelen kon afsnijden, de handel van Angostura zo krachtig kon bevorderen en beschermen, was uitsluitend te danken aan de activiteit van Brion met zijn vloot. Brion stond altijd op het eerste teken gereed, weigerde nooit, legde nimmer moeilijkheden in de weg. Men leze in El Universal van Caracas van 23 Mei 1920 het verslag van zijn verovering van de citadel (Morro) van Barcelona op 18 Juli 1819, welk een beleid en heldenmoed hij daarbij aan de dag legde. Ook door zijn eenvoud en bescheïdenheid maakt dit rapport een voortreffelijke indruk, terwijl hij de verdiensten van zijn officieren op de eerste paats helder in het licht stelt.

Generaal Urdaneta zou met het Engelse expeditieleger naar het eiland Margarita oprukken, doch de middelen ontbraken om de troepen te betalen en de operaties te beginnen. Bolivar draagt Brion op voor al het nodige te zorgen. En het ontbrak Urdaneta aan niets. Uit eigen middelen had Brion in alles voorzien. Zijn groot crediet had hem daartoe in staat gesteld.

De krachtige actie van Brions vloot op de Magdalenariver leidde tot de bevrijding van Colombia, ondanks de onhebbelijke tegenwerking van Generaal Montilla, den bevelhebber van het veldleger. De vernieling van de Spaanse vloot op deze rivier, de bezetting van Rio Hacha op 12 Maart 1820, de duizenden moeilijkheden, die hij te overwinnen had om de discipline te handhaven in het oproerige Ierse legercorps, de forcering van de toegang tot het meer Ziénega, de verovering van Santa Marta op 11 November van datzelfde jaar, die tot de wapenstilstand van 29 November 1820 met Morillo leidde, zijn aankomst met zijn vloot in Maracaibo, waardoor ook de verovering van Coro op 11 Mei 1821 mogelijk werd, dat alles vult schitterende bladzijden in het roemrijke leven van Brion. Al die schitterende wapenfeiten waren de laatste voorbereiding voor de verovering van de hoofdstad Caracas en de beroemde veldslag van Carabobo, die op 24 Juni 1821 een einde maakte aan de Spaanse overheersing in Venezuela en Colombia. Curaçao werd in die dagen weer de wijkplaats voor de Spanjaarden. Van Coro waren hier reeds 500 vluchtelingen aangekomen. Na de slag bij Carabobo zochten meer dan 2000 koningsgezinden hier een goed heenkomen.

Eerst toen geen vijand meer te duchten viel, dacht Brion er aan een bezoek te brengen aan Bogotá, de hoofdstad van Colombia. De Regering wenste den Admiraal haar hulde en dank brengen, aan hem, die zo krachtdadig tot de bevrijding van het land had meegewerkt. Brion van zijn kant wilde trachten een regeling te treffen, die kon leiden tot afbetaling der aanzienlijke sommen, die hij voor de bevrijding van het land had opgeofferd.

Het nobele karakter van onzen Held.

Brion had zeker in de vrijgeworden Republiek een schitterende positie kunnen bekleden. Zijn grote verdiensten gaven hem daar zeker het volste recht op. De vriendschap met Bolivar en diens hoge waardering van het werk van Brion maakten de vooruitzichten niet minder gunstig. Maar eerzucht, noch verlangen naar roem, of persoonlijke ijdelheid, evenmin als hebzucht of eigenbelang, is ooit het streven van Brion geweest. Hij heeft nimmer gezocht de eerste te willen zijn, hij is altijd slechts een onbaatzuchtig dienaar geweest van de opkomende Republiek. „Gij zult mij nauwelijks geloven”, zo schreef hij in 1820 aan Bolivar, „dat ik niets meer dan vijf hemden bezit, want ik kan geen enkele stuiver voor mij zelf besteden, zolang er zoveel nodig is voor het leger”. Aan zijn broer Theodorus op Curaçao schreef hij in Februari 1819: „Onze vloot is zeer gelukkig geweest op haar kruistocht. Wij hebben een aantal rijke prijzen gemaakt, maar ik kan geen stuiver van hier zenden, want het onderhoud der zeemacht en der vreemde troepen, die zich hier bevinden, kost mij dagelijks 1000 daalders (pesos)”.

Ook de grootse eerbewijzen, die hem bij zijn bezoek aan Bogotá ten deel vielen, konden evenmin zijn ijdelheid prikkelen. Brion had zijn doel bereikt. Hij zag Venezuela en Colombia van zijn overheersers bevrijd. Dat was het doel, waarom hij in 1814 Venezolaans burger was geworden.

Sedert geruime tijd liep hij met de gedachte rond zich uit het krijgsgewoel en de politiek terug te trekken. De 30e Mei 1821, dus nog vóór zijn be... aan Bogotá, schreef hij van uit M... caibo aan zijn broer Theodoor op ... raçao: „Ik denk hier niet lang te ... ven. Ik ben de krijgsdienst moe... wenste wel mijn overige dagen ... bezigheden van de landbouw to... wijden, of als het ware de degen ... de ploeg te verwisselen. Volgens ... berekeningen moet deze veldtocht ... nen een paar maanden beslist zijn. ... dus maar een weinig geduld, wa... Broeder. Spoedig zijn wij bij elkan...

Deze verwachting, wat de veldt... betreft, ging nog spoediger in ver... ling. Nog vóór een maand verstr... was, bracht Carabobo reeds de ... beslissing. Na zijn terugkomst van ... gotá keerde Brion in de schoot z... familie terug.

Brion keert terug naar vaderland Curaçao, waar reeds na een maand over...

De Curaçaosche Courant van ... terdag 1 September 1821 bevatte ... volgende bericht: „Op l.l. Zon... (26 Augustus) 1821 kwam hier ... de schoener „Independence”, ... Deense vlag, van Maracaibo, ... van (via) Cumarebo, hebbende ... boord Louis Brion, Admiraal van ... Colombiaanse Zeemilitie, die op ... eiland gekomen is ter herstelling z... gezondheid”.

Wordt verv...